

AARHUS TEATER PRÆSENTERER

Den gode vilje

Af Ingmar Bergman

Christian Hetland
Bue Wandahl
Mathias Flint

Forord

Af Ingmar Bergman

Åkerbloms var en fotograferingsglad familie. Efter fars og mors død arvede jeg et meget stort antal albums, de tidligste daterede fra midten af atten-hundredetallet, de seneste fra begyndelsen af tresserne. Der er utvivlsomt en mængde magi i disse billeder, især hvis de betragtes ved hjælp af et gigantisk forstørrelsesglas: Ansigter, ansigter, hænder, kropsholdninger, klæder, smykker, ansigter, husdyr, udsigter, belysninger, ansigter, gardiner, malerier, tæpper, sommerblomster, birke, elve, frisurer, hidsige filipenser, knoppende bryster, flotte moustacher, dette kan fortsætte ad infinitum, så det er bedst at stoppe. Mest er det ansigter. Jeg går ind i billederne og rører ved personerne: dem jeg husker, og dem jeg ikke ved noget om. Dette her er næsten morsommere end gamle stumfilm, som har mistet deres forklarende tekster. Jeg fabulerer egne mønstre.

Lige siden den selvbiografiske *Laterna Magica* har det foresvævet mig at lave en film om mine forældres unge år, om deres begyndende ægteskab, deres forhåbninger, deres nederlag og "gode vilje". Jeg ser på fotografierne og føler en stærk dragning mod disse to mennesker, som på næsten alle måder er så forskellige, disse halvt bortvendte, mytisk overdimensionerede væsener, som dominerede min barndom og ungdom.

Eftersom filmen og billederne er min særlige udtryksform, begyndte jeg uden nogen hensigt at ridse et handlingsmønster op baseret på udsagn, dokumentationer og som sagt på fotografier. Jeg strejfede i min fantasi omkring i Uppsalas gader, mens Uppsala endnu var en lille afsides, halv-sovende universitetsby. Jeg besøgte Dufnäs i Dalarna, da Väröms, mine morforældres sommerhus, endnu var et særligt og illusorisk paradis langt fra alfarvej.

Jeg skrev så, som jeg i de sidste halvtreds år har været vant til at skrive: i kinematografisk, dramatisk form. I min fantasi udtalte skuespillere deres replikker på en intensivt belyst scene, omgivet af afdæmpede, men forunderligt tydelige dekorationer. I centrum af denne betydningsladede iscenesættelse bevægede min mor og far sig i Pernilla Östergrens og Samuel Frölers personifikationer.

Jeg vil ikke påstå, at jeg altid har været så nøjeregnende med sandfærdigheden i min fortælling. Jeg har splejset, lagt til, trukket fra og byttet om, men som det ofte er tilfældet med den slags lege, er legen formodentlig blevet tydeligere end virkeligheden.

Eftersom jeg uden al bitterhed vidste, at jeg ikke skulle iscenesætte min fortælling, var jeg ekstra omhyggelig i mine beskrivelser, helt ind i skildringen af ganske ubetydelige detaljer, også noget, som aldrig ville blive registreret af et kamera. Undtagen muligvis som suggestioner for skuespillerne.

På denne måde udviklede historien sig gennem et sommerhalvår på Fårö. Jeg rørte forsigtigt ved mine forældres ansigter og skæbner og syntes, at jeg lærte adskilligt om mig selv, ting som havde været skjult under lag af støvede fortrængninger og forsonende formuleringer uden rigtigt indhold.

Denne bog er ikke på noget punkt tilpasset til den færdige film. Den har måttet forblive, som den var skrevet: Ordene står uimodsagte og lever forhåbentlig deres eget liv, ligesom en selvstændig forestilling i læserens sind.

Fårö den 25. august 1991

Ingmar Bergman

Christian Hetland
Anne Plauborg
Mathias Flint

Kim Veisgaard
Christian Hetland

Den forbandede gode vilje

Interview med instruktør Emmet Feigenberg

Af dramaturg

Mette Marie Bitsch D'souza

Den gode vilje er Ingmar Bergmans biografiske beretning om hans forældres forelskelse og tidlige ægteskab, om varme følelser og bitre konfrontationer, gode viljer og skæbnesvangre handlinger. Fra et plyssæde i teatret, med udsigt til domkirken, fortæller instruktør Emmet Feigenberg om et bergmansk ægteskab spændt ud mellem den fattige, tyngede præst Henrik og den velhavende, kulturelt dannede Anna.

Med *Den gode vilje* har Bergman sat sig for at undersøge sine forældres skæbner og særegne kærlighedsforhold. Han lægger dog ikke skjul på, at meget af fortællingen er opdigtet eller i hvert fald en forestilling om, hvordan tingene har været. Hvordan kommer det til udtryk i forestillingen?

Det er vigtigt for vores fortælling, at den også står ved at være en hypotese. Bergman har taget udgangspunkt i det faktuelle, han har kunnet finde om sine forældres historie, og så har han digtet lidt til og strammet lidt ind og spændt det hele dramatisk og medrivende op. Men han er ikke sikker på, det var sådan, det var.

Denne hypotetiske og åbne præmis ligger også i forestillingens form. Illusionen bliver hele tiden brudt af en fortæller, dvs. alle karaktererne kan stå ud af deres figur og sige noget om den situation, de står midt i. De forsøger sammen med publikum at undersøge denne her store kærligheds-historie mellem Henrik og Anna. Der er ingen scenografisk illustration af, at vi befinder os i den rigtige tid, på det rigtige sted. Derimod er der en konstant vekselvirkning imellem at gå dybt og intenst ind i en menneskelig situation og herefter træde ud af den og kigge på den og spørge: "Var det mon sådan? Kan det have været sådan?"

Bergman kæmpede en del i sit liv, ikke mindst i farens skygge. En forpint og forknudret præstefar. Moren har selvfølgelig også påvirket ham med en familie med penge nok, stor i slaget og i højt humør. De to poler har han været udspændt imellem, og det har haft så stor indflydelse på hans liv, at han har følt det nødvendigt at undersøge dette forpinte, konfliktfyldte forhold. Måske var der noget i den kærlighed imellem dem, som man bare må bøje sig for. Måske var der 95% lidelse, men de sidste 5% var det hele værd?

Ja, kærligheden kan få både det bedste og det værste frem i os mennesker. Hvordan griber Bergman denne modsætning an?

Bergman formår at spænde sin fortælling op mellem de mest rørende, overbevisende forelskelsesscener og de mest indædte, forbitrede konfrontationer. Bindingen mellem de to hovedkarakterer, Bergmans forældre, er uendeligt stærk, og samtidig er forskellene og konflikterne så store, at der opstår et voldsomt spændingsfelt af tiltrækning og afhængighed. En eller anden psykolog har sagt, at det karakteristiske for 'kærlighedsforholdet' er, at man bliver hinandens symptom. Altså, den sygdom, der er i mig, i mit tossede hoved, slår ud i min kone – og omvendt. Henrik og Anna støder konstant ind i det, der er sværest for dem begge to.

Samtidig er det også en fortælling om forældrenes kærlighed til børnene og børnenes respekt og kærlighed for forældrene. De forhold er også både kærlige og grumme og båret af masser af god vilje.

Og der er jo næsten ikke andet end gode viljer i forestillingen?

Nej, og det er ret interessant – også i en Bergman-verden. Der er ingen skurk. Bergman har tydeligvis identificeret sig med hver enkelt figur og forsøgt at være på deres side, uanset om han så var enig eller ej.

Anna er jo helt åbenlyst propfuld af god vilje. En del af hendes betagelse og forelskelse i Henrik Bergman ligger i, at hun mener, hun kan redde ham. Hun synes nærmest at tænke: Han er formørket, men hvis bare han

får mig, så kommer lyset ind i hans liv, og så kommer alt til at ændre sig. Derfor er hun villig til at gå sindssygt langt ud i ensomheden, vildmarken og kedsomheden for at følge ham. Fordi han har et kald og har brug for hende.

Henriks gode vilje er omvendt nedlagt i ham gennem en opvækst med fattigdom og usle kår og ydmygelser fra familien. Derfor vil han som præst gerne være noget for de svage. Han har et behov for at gøre noget godt, men overser de nærmeste omkring sig i forsøget på at hjælpe alle andre.

Selvom disse mennesker er optændt af god vilje, så er de også i voldsom grad selvoptagede. Og det, der kommer ud af de gode viljer, er ofte skæbnesvangre og forfærdelige konsekvenser. Den gode viljes mislykkede forsøg på at gøre godt.

Karin Åkerblom, Annas mor, er nok den, der repræsenterer den mest klare og handlekraftige gode vilje. Når hun manipulerer, griber ind, overskrider grænser, åbner breve og brænder dem, så gør hun det jo af kærlighed. Livet straffer hende med ensomhed og isolation, men Bergman dømmer hende ikke eller sætter spørgsmålstegn ved hendes intentioner. Det er det, der er det fine ved Bergman og ved stoffet. Der er ikke noget facit til historien, og det kan jeg så vældig godt lide. Vi kan ikke blive færdige med, om vi ville have handlet ligesom Karin og beskyttet vores datter mod en relation, som vi vitterligt kan se er skadelig for hende. Men kan man blande sig i det? Må man det? Der er store psykologiske og etiske spørgsmål på spil i stykket, men det er ikke afrundet med en pænt bundet sløjfe. Det skulle meget gerne være sådan, at når publikum forlader teatersalen, så er der en fortsættelse af dramaet i gang inde i dem.

Til næste år fejres 100-året for Bergmans fødsel over det meste af verden. Hvad er det, Bergman kan, der er så universelt og i den grad går ind under huden på os mennesker?

Han er først og fremmest nådesløs. Han bliver ved. Han kan vende vores blik imod noget og holde det der, uden at give os mulighed for lige at tage en pause. Det er meget radikalt. Samtidig har han et enormt overskud og en vældig fortællekraft og energi. Og måske har vi mennesker en gang imellem behov for at møde nogen, der insisterer og rykker os. Bergman er indsigtfuld og klog på mennesker og skriver så rigt og nuanceret, at hans personers konturer står knivskarpe.

Og så er han, i god forstand, ret selvoptaget. Han insisterer på at ville kende sin egen historie, først og fremmest som led i sin egen erkendelsesproces, men også som en opfordring til os. Der er en fin replik, som jeg har taget til mig og ville ønske, at publikum også tog til sig, som lyder: "Der er så meget, jeg ikke ved, for jeg spurgte ikke". Og han fortryder det og er vred på sig selv over, at han ikke var mere nysgerrig. Og det gælder sikkert mange af os. Vi får ikke lige spurgt. Jeg tager den også til mig på en anden måde – som far. Jeg fortæller måske også mine børn for lidt. Vi skal huske at give historierne videre. Og det er Bergman om nogen en fremragende garant for.

Maria Buch Cordsen

Om Ingmar Bergman

Af Marie Kjærgård Hansen

Ernst Ingmar Bergman blev født i 1918 i Uppsala som søn af Erik Bergman, en præst fra ydmyge kår, og Karin Bergman (født Åkerblom), en sygeplejerske af velstående familie*. Forældrenes forelskelse, der trodsede sociale skel og uforenelige temperamenter, danner rammen for *Den gode vilje* – en biografisk romanskildring, der blev filmatiseret af Bille August i 1991 og indbragte en Guldpalme i Cannes året efter.

Allerede fra barnsben opstod der hos Bergman en stor glæde og interesse for film og teater, og i løbet af sit virke som både film- og teaterinstruktør, dramatiker og forfatter opnåede han stor anerkendelse. I dag anses han som en af de mest indflydelsesrige filmskabere nogensinde med en imponerende værksamling, der omfatter mere end 150 teateropsætninger og 50 spillefilm, heriblandt *Sommernattens smil* (1955), *Det syvende segl* (1957) og *Scener fra et ægteskab* (1974). Bergman beskrives af Bille August som et forbillede og en ener, der har leveret nogle af de mest nærgående menneskeportrætter i filmhistorien. Som kunstner hentede Bergman inspiration fra sit eget liv. Han var enormt intuitiv og villig til at betale en høj pris for sin kompromisløse kreativitet, selvom det til tider gik hårdt ud over privatlivet.

Bergmans univers er kendetegnet ved gennemgående temaer som dysfunktionelle familier, en fraværende gud samt ensomhed og tvivl, der alle udtrykker en kollektivt manglende evne til kommunikation mellem mennesker. Et stort tema er barnets ydmygelse, som gennemtrænger flere af hans værker, blandt andet den Oscarnominerede *Fanny og Alexander* (1982), men også *Den gode vilje*. Bergman udtrykker i et interview:

Hele vores opdragelse er jo en ydmygelse og var det vel i endnu højere grad, da jeg var barn. Et af de sår, som jeg har haft sværest ved at få til at hele i mit voksne liv, er rædslen for at blive ydmyget, følelsen af at være ydmyget.

I sit voksenliv har det blandt andet været svært for Bergman at læse anmeldelser af sine værker af frygt for at føle sig ydmyget. Hans meget kraftige modstand mod kristendommen hænger ligeledes sammen med, at den i Bergmans optik har et stærkt og indgroet ydmygelsesperspektiv.

Gennem hele sit liv var Bergman dybt forankret i sin barndom, og *Den gode vilje* giver et indblik i hans forestilling om, hvordan det hele startede. Fortællingen viser, hvordan hans forældres stridende forhold har været udslagsgivende for den fremtid, der ventede ham: en opvækst med egenrådige forældre og indebrændt bitterhed, men også ubetinget kærlighed og et evigt forsøg på god vilje.

* I *Den gode vilje* kaldes Ingmar Bergmans forældre hhv. Henrik og Anna

Nanna Bøttcher
Kim Veisgaard
Maria Buch Cordsen
Inge Sofie Skovbo
Christian Hetland
Anne Plauborg

EMMET FEIGENBERG

Instruktør

Emmet Feigenberg blev i slutningen af 1970'erne uddannet instruktør fra Det Kgl. Teater og National Theatre i London. Siden har han arbejdet på en lang række danske teatre, hvor han har instrueret både de store klassikere og helt ny dramatik. På Aarhus Teater har han bl.a. iscenesat Line Knutzons *Først bliver man jo født* og Alan Ayckburns *Mellem venner* i 1990'erne. Emmet Feigenberg har lavet både tv- og radiodramatik og iscenesat forestillinger af forfattere lige fra Shakespeare over Calderón og Holberg til Kjeld Abell og Lars Norén på bl.a. Grønnegårds-teatret, Aveny-T, Mammutteatret, CaféTeatret, Dramaten i Stockholm og Radioteatret. Han har endvidere instrueret en lang række forestillinger på Det Kgl. Teater blandt andre Bergmans *Fanny og Alexander* i 2011. I 2016 iscenesatte han den Reumertnominerede forestilling *Vintersolhverv* på Det Kgl. Teater og *Livlægens Besøg* på Betty Nansen Teatret. Fra 2008 til 2015 var han skuespilchef på Det Kgl. Teater, hvor han bl.a. etablerede Det Røde Rum. Fra september 2017 er han tiltrådt som direktør for de fusionerede Østerbro-teatre Republique og Østre Gasværk.

STEFFEN AARFING

Scenograf og kostumedesigner

Steffen Aarfing er uddannet arkitekt på Kunstakademiet og har siden 1980 skabt utallige scenografier til teater, opera og film i både ind- og udland. Steffen Aarfings første arbejde på Aarhus Teater var *At være eller ikke være* i 1997 og har siden stået bag scenografiene til *Natural Born Orphans* (2001/02), *Lulu* (2008/09), *Rosmersholm* (2013/14) og senest *Karlas Kabale* (2015/16). De seneste år har man kunnet opleve hans scenografier på bl.a. Grønnegårdsteatret (*Jeppe på bjerget* og *Tribadernes nat*), Det Kgl. Teater (*Hærværk* og *Romeo og Julie*), Dramaten i Stockholm (*Mågen*) og på store operascener som Den Kongelige Opera (*Figaros Bryllup*), Teatro alla Scala i Milano (*The Turn of the Screw*), Teatro Real i Madrid (*Das Liebesverbot*) og Royal Opera House i London (*Król Roger*).

MIKAEL SYLVEST

Lysdesigner

Mikael Sylvest har de sidste 20 år designet lys til dans, opera, koncerter, skuespil og shows i Danmark og udlandet. Blandt de senest produktioner kan nævnes *Niels Klims Underjordiske Rejse* på Vendsyssel Teater, operaen *Aida* (2016) på Nationaltheater, Mannheim i Tyskland og forestillingerne *Robinson* og *Den Indbildt Syge* på Helsingborg Stadsteater samt musicalen *Tänk Om* på Malmø Opera. Han har herudover flere gange skabt lysdesign for Det Kgl. Teater bl.a. til operaerne *Tristan og Isolde* og *Tannhäuser* og skuespillene *Fanny & Alexander* og *Omstigning til Paradis* i Skuespilhuset. Mikael Sylvest har også arbejdet på Teater Republique, Dansk Dansteater og Odense Teater, Nederlands Dance Theatre 1, Skånes Danseteater og Cullberg Balletten. Han har desuden flere gange designet lys til DR's Pigeor og DR's Symfoniorkesters koncerter i DR-Koncertsalen. Stod senest i foråret 2017 bag lysdesignet til *Jesus Christ Superstar* på Aarhus Teaters Store Scene.

KIM ENGELBREDT

Lyddesigner

Har igennem mere end 35 år som fastansat lyddesigner på Aarhus Teater stået for lyduniverset i mere end 100 forskellige forestillinger. I de seneste sæsoner har han primært leveret lyddesign til Scala scenen, blandt andet til forestillingerne *Morph*, *Medea*, *Fornuft og følelse* og *On/Off*.

POJKEN FLENSBORG

Pianist

Pojken Flensburg er uddannet fra Det Jyske Musikkonservatoriums rytmiske linje og dimmitterede i 2003 kombineret med en post-graduade degree fra Guildhall School of Music and Drama i London. Pojken Flensburg har udgivet over 10 plader i eget navn og har medvirket på langt flere. Han har været kapelmester, komponist og musiker på en lang række forestillinger og shows blandt andet på Aarhus Teater, Vendsyssel Teater, Randers Egnsteater, Vejle Revyen o.m.a. Pojken har selv en omfattende koncertvirksomhed som solo-pianist samt i en lang række forskellige orkestre og andre sammenhænge såvel i Danmark som i en lang række andre lande.

MATHIAS FLINT

Skuespiller

Mathias Flint er uddannet ved Den Danske Scenekunstskole Aarhus i 2016 og blev herefter ansat ved ensemblet på Aarhus Teater. Bag sig har han foruden sin uddannelse flere års erfaring fra teaterbranchen, hvor han ikke mindst har gjort sig bemærket i musicals som *Skatteøen*, *Les Misérables* og *The Producers*. Han har desuden medvirket i *Jorn* på hhv. Jysk Musik- og Teaterhus og Aveny-T samt *Misanthropen* på Aalborg Teater. På Aarhus Teater har han spillet med i *Les Misérables* og *Lev i fred med deres nerver*. I forrige sæson medvirkede Mathias Flint i teaterkoncerten *American Spirit*, der spillede på Aarhus Teater og Aveny-T, i Hassan Preislers *En Skilsmisse* samt i *Jesus Christ Superstar*. Mathias Flint har lagt stemme til figuren Jackson Storm i tegnefilmen *Biler 3* og vil endvidere i efteråret 2017 kunne opleves i DR's nye store dramaserie *Herrens Veje*.

ANNE PLAUBORG

Skuespiller

Anne Plauborg er uddannet ved Den Danske Scenekunstskole, København i 2015 og blev en del af Aarhus Teaters ensemble i sommeren 2016. Under sin uddannelse har hun, foruden forestillinger på skolen, medvirket i bl.a. *Shakespeare tur/retur* på Grønnegårds Teatret som Ophelia, samt i *Kendte folk* og *Kendte folks børn* på Det Kgl. Teater. Desuden har hun medvirket i forestillingen *Landet Under* på Teatret ZeBU, i *Barcode* ved Holland House, i et par danske film, samt med en mindre rolle som sygeplejerske i tv-serien *Badehotellet*. Anne har derudover dubbet tegnefilm og indlæst lydbøger. Hendes debut på Aarhus Teater var som Miss Worsley i Oscar Wildes *En kvinde uden betydning* på Scala. I sæson 16/17 medvirkede hun desuden som blinde Tilde i Astrid Saalbachs *Kaldet*, som Kor i *Medea* og lod publikum helt tæt på i dokumentarforestillingen *Premiere*.

NANNA BØTTCHER

Skuespiller

Nanna Bøttcher er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 2005 og er derudover videreuddannet på Auteuruddannelsen på Odsherred Teaterskole (2011-13). Arbejdede fra 2005 som freelancer, med base i København, hvor man bl.a. kunne opleve hende i *UGESATIRE – alle får smæk* (2011) og *Æblet* (2013) på Mammuteatret. *Sex & Vold* (2012) på Husets Teater, *Made in India* (2013 og 2014) på Odense Teater og Teater Grob. I sæson 2009/10 var hun en del af Teater Momentums skuespillerensemble VOL 3.0 og har desuden medvirket i den meget omdiskuterede forestilling *Pretty woman A/S* (2008) i en container på Vesterbro. Medvirkede i Teater Katapults åbningsforestilling på Godsbanen *LUFT HAVN* i 2012 og er endvidere medudvikler af det satiriske, kunstneriske protestparti *Dukkepartiet*. Har fra sæson 2015/16 været fast i Aarhus Teaters ensemble og har siden været med i *Aftryk*, *Snedronningen*, *Familien der kunne tale om alt* og *Det vi ved*. I sidste sæson kunne man opleve hende i *En kvinde uden betydning*, *Fakiren fra Bilbao* og i den Reumert-vindende opsætning af *Erasmus Montanus*.

KIM VEISGAARD

Skuespiller

Kim Veisgaard er uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole i 1978 og har i løbet af sin karriere spillet over 100 roller. Han har gjort sig bemærket i bl.a. hovedroller i både klassiske og moderne forestillinger fra Shakespeare over Molière og Ibsen til Beckett. Blandt markante forestillinger skal nævnes rollerne i Asger Bonfils Holbergiscenesættelser, som også har indbragt ham flere hæderspriser, og en perlerække af roller i teatrets øvrige opsætninger af klassikere. De senere år har man kunnet opleve Kim Veisgaard i forskellige forestillinger som *Mens vi venter på Godot*, Ibsens *Gengangere* og *Rosmersholm*. Blev i år 2000 Ridder af Dannebrog og er foruden flere nomineringer hædret med flotte priser som Bikubens Det Gule Kort, Erna Hamiltons Legat for Videnskab og Kunst, Lauritzen Prisen og Olaf Ussings Fonds Legat. Har senest på Aarhus Teater medvirket i blandt andre *Salamimetoden*, *Fornuft og Følelse*, *Kaldet*, *Medea* og *Premiere*.

CHRISTIAN HETLAND

Skuespiller

Christian Hetland er uddannet skuespiller i 2004 fra Statens Teaterskole og var i 00'erne ansat på Aarhus Teater, hvor han medvirkede i *Fobiskolen*, *Rester af Alice* og *Et grisehjerte*, *Melampe*, *Dans* og *Verdens ende* samt TV2 teaterkoncerten *Hele verden fra forstanden*, *Cabaret* og *Harun* og *Eventyrhavet*. I 2007 spillede Hetland med i den danske thriller *Cecilie*. Herefter arbejdede han som freelancer i København, hvor han bl.a. medvirkede i *Wienerballader* på Det Kgl. Teater, genopsætning af *Fobiskolen* på Ny Aveny og Aarhus Teater og *Alting Mødes* på Det Flydende Teater. Christian Hetland har også spillet med i børne- og ungdomsforestillingerne *In Real Life*, *Too* på Teater ZeBU, *Drengen der vandt det hele* på Teater Masken, Baggårdsteatrets Statsministeren (2013), Teater Maskens *En Grimm Historie*, Alias Teaterproduktions *Fucking Fattig* samt *Deadline* på Teatret St.Tv. I sæson 15/16 vendte han tilbage som ensemble-skuespiller på Aarhus Teater, hvor han bl.a. har kunnet opleves i *Snedronningen*, *Til mine brødre*, *En kvinde uden betydning*, *Kaldet*, *En Skilsmisse* og *Den sidste bølge*.

BUE WANDAHL

Skuespiller

Bue Wandahl er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1990 og var herefter medlem af Aarhus Teaters ensemble frem til 2001. Fra 2001-2007 var han ansat i ensemblet på Aalborg Teater, og spillede her blandt andet Hitler i *Albert Speer* og Salieri i *Amadeus*. Spillede i foråret 2010 fængselspræsten i *Besættelse* på Svalegangen, inden han vendte tilbage til Aarhus Teater i rollen som biskop Edvard i *Fanny og Alexander* i efteråret 2010. Fra sæson 2011/2012 blev Bue Wandahl igen ansat i Aarhus Teaters faste ensemble og har de seneste år spillet med i bl.a. *Kirsebærhaven*, *Dans under Høstmånen*, *Hedda Gabler* og som Professor Higgins i musicalen *My Fair Lady*. Medvirkede i 2014 endvidere i "Teatret"s Reumert-nominerede forestilling *Som i Himlen*, hvor han desuden blev nomineret i kategorien Bedste Mandlige Birolle. Har senest medvirket i blandt andre *Salami-metoden*, *Familien der kunne tale om alt*, *Fornuft og Følelse*, *En kvinde uden betydning*, *Fakiren fra Bilbao* og *Medea*.

INGE SOFIE SKOVBO

Skuespiller

Inge Sofie Skovbo er uddannet fra Skuespillerskolen ved Odense Teater i 1978 og var herefter ansat ved Odense Teater til 1982, inden turen gik til København og Det Danske Teater, Nørrebro Teater samt Det Kgl. Teater, som en del af ensemblet i tre sæsoner. Inge Sofie Skovbo har desuden haft roller på flere københavnske teatre og var medstifter af Grønnegårds Teatret i 1982, hvor hun frem til 1992 var en del af ensemblet og sad med i det kunstneriske råd. Har siden 2004 været en del af ensemblet på Aarhus Teater, hvor hun blandt meget andet har spillet Bea i *Gregersen Sagaen*, den gamle i *Undskyld gamle ...* og i *Fanny og Alexander*. Inden for de seneste år har hun bl.a. kunnet opleves i rollerne som Fru Alving i *Gengangere*, Madam Helseth i *Rosmersholm* og hovedrollen Claire i *Besøget*. I 2014 modtog hun Preben Neergårds Hæderslegat og blev i foråret 2015 tildelt hædersprisen Olaf Poulsens Mindelegat for sit vidtfavnende skuespiltalent. Har senest på Aarhus Teater medvirket i bl.a. *Snedronningen*, *Familien der kunne tale om alt*, *Fornuft og Følelse*, *En kvinde uden betydning*, *Kaldet* og *Premiere*.

MARIA BUCH CORDSEN

Studerende

Maria Buch Cordsen er 3. års studerende ved Den Danske Scenekunstscole, skuespil, i Aarhus.

Mathias Flint
Anne Plauborg

AARHUS TEATERS FONDE, SPONSORER OG SAMARBEJDSPARTNERE

FONDE

KØBMAND HERMAN SALLINGS FOND
NYKREDITS FOND
BIKUBENFONDEN
A. P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE
MC-KINNEY MØLLERS FOND
TIL ALMENE FORMAAL

FORESTILLINGSPONSOR

VILHELM KIERS FOND
CAC FONDEN

MEDIEPARTNER

JYLLANDS-POSTEN

LEVERANDØRSPONSORER

KVADRAT

SPONSORER

EPINION
HARMAN
IT RELATION
JYSK EMBLEM FABRIK
LINDBERG
PEDERSEN & NIELSEN,
AUTOMOBILFORRETNING
SØREN JENSEN,
RÅDGIVENDE INGENIØRFIRMA

SAMARBEJDSPARTNERE

ADVOKATFIRMAET ENERGI & MILJØ
AFA JCDECAUX
AKAPRINT
AURA ENERGI
BRAVIDA DANMARK
BRICKS
C.F. MØLLER
CARLSBERG DANMARK
DANMON SYSTEMS GROUP
DANSKE BANK
DLA PIPER DENMARK
EL:CON
ENEMÆRKE OG PETERSEN
FO AARHUS
HANDELSBANKEN
HARBOE SKILTE
HOLST, ADVOKATER
HUSTØMRERNE
JYSKE BANK
MALERFIRMA DALSGAARD OG CO.
MANGAARD TRAVEL GROUP
MARIENDAL ELECTRICS
MEYERDONATIONEN
NORDEA
NYKREDIT
OK
PWC
SCANDIC AARHUS CITY
SCHOUW & CO.
SPAREKASSEN KRONJYLLAND
STARK

Læs mere på aarhusteater.dk/saerligt-for/sponsorer

Anne Plauborg
Mathias Flint

Mathias Flint

Ejgil Jørgensen Hvelplund
Anne Plauborg

Forfatter

Ingmar Bergman

Dramatisering

Eirik Stubø

Cecilia Ølveczky

Oversættelse

Annelise Feilberg

Isenesættelse

Emmet Feigenberg

Scenografi og kostumedesign

Steffen Aarfing

Lysdesign

Mikael Sylvest

Lyddesign

Kim Engelbrecht

MEDVIRKENDE

Henrik Bergman

Mathias Flint

Anna Åkerblom

Anne Plauborg

Karin Åkerblom

Nanna Bøttcher

Johan Åkerblom

Sognepræst Gransjö

Kim Veisgaard

Ernst Åkerblom

Christian Hetland

Fredrik Bergman

Nathan Söderblom

Ingeniør Nordenson

Bue Wandahl

Alma Bergman

Inge Sofie Skovbo

Frida Strandberg

Maria Buch Cordsen*

Petrus

Ejgil Jørgensen Hvelplund

Sofus Petersen

Pianist

Pojken Flensborg

*Studerende ved

Den Danske Scenekunstskole,

Aarhus

Teaterdirektør

Trine Holm Thomsen

Direktør

Allan Aagaard

Producent

Ebba Bertelsen

Dramaturg

Mette Marie Bitsch D'Souza

Produktionsleder

Line Bjergø

Forestillingsleder

Claus Mydtskov

Sufflør

Hanne Wolff

Instruktørassistent

Marie Kjærgård Hansen

Konsulent sang

Ingeborg Højlund

Konsulent dans

Anders Koch

Voice coach

Nini Matessi Schou

Video

Morten Bakdal

Lysansvarlig

Simon Birk Ingemann Pedersen

Opbygningsansvarlig

Kristian Skov

Lydansvarlig

Kim Engelbrecht

Malersal

Ruth Grønberg

Snedker
Jesper Rothmann
Rekvisitør
Julia Lillienthal Svenningsen
Skræddersal
Lena Tolkmitt
Lone Frikke
Sminke/mask
Jenni Koch
Lys- og lysafvikler
Simon Birk Ingemann Pedersen
Rasmus Knudsen
Afvikler Sminke/mask
Vibeke Prip
Lise Bjerregaard Pedersen

Programredaktion
Mette Marie Bitsch D'Souza
Emilie Brøgger Jensen
Forestillingsfotos
fra afsluttende prøver
Natascha Thiara Rydvald
Programlayout
Jørn Moesgård
Trykkeri
Akaprint

Premiere
Aarhus Teater
Scala
16. september 2017

Forestillingens varighed
Ca. 3 timer og 15 min.
inkl. pause

Forlag
Josef Weinberger Limited

